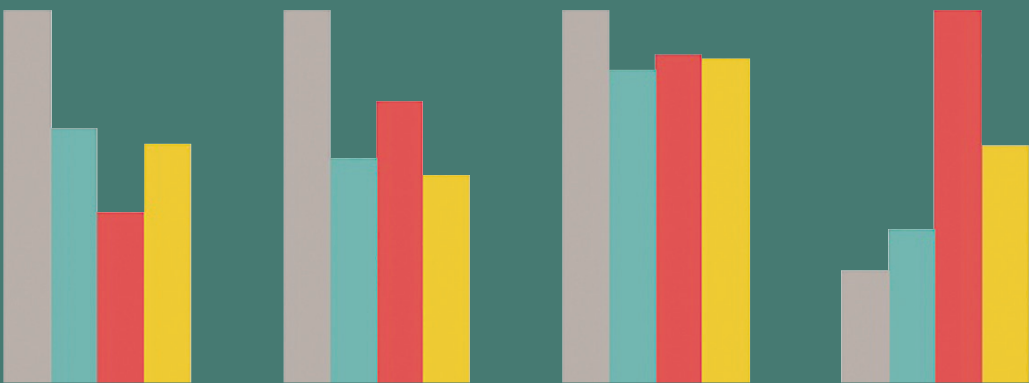

استنفورد دگیت دستگاه‌های اجرایی

چند مجموعه پژوهشی و اجرایی دولتی به شکل ناشیانه‌ای مدل پیشنهادی پروژه ضدایرانی ایران (۲۰۴۰) دانشگاه استنفورد را بدون منبع کپی کرده‌اند؛ حالا مسئولان این دستگاه‌ها باید پاسخ بدهند که فقط تقلب علمی کرده‌اند یا تخلف هم داشته‌اند؟

باشد و قطعاً برای رسیدن به این مهم نیز زیرساخت‌های اصلی کشور در حوزه‌های مختلف اقتصادی اعم از کشاورزی، نفت و انرژی، محیط زیست و... مورد کندوکاو اعضای این پروژه قرار گرفته است. تا اینجا کار شاید این موضوع تنها یک کار علمی محسوب شود؛ اما وقتی نتایج تحقیقات منتشرشده از سوی دانشگاه استنفورد که در سه سال گذشته صورت گرفته را مورد بررسی قرار می‌دهیم، متوجه می‌شویم کار فراتر از یک کار علمی ساده است؛ چراکه اولاً هیچ کشوری حاضر نیست برای رسیدن به چشم‌انداز کشوری دیگر! متقبل هزینه‌های میلیاردی شود و دوماً بهره‌برداری کلمه به کلمه این تحقیقات و تعیین آنها به عنوان راهبرد از سوی برخی دستگاه‌های اجرایی کشور قابل تامل است.

پروژه «ایران ۲۰۴۰» دانشگاه استنفورد که تا قبل از تذکر مقام معظم رهبری در دیدار ماه رمضان خود با استاید درباره زیرسوال بردن پیشرفت‌های علمی کشور توسط این پروژه، آنطور که باید به آن توجه نشده بود و رسانه‌ها گزارش‌های محدودی از آن کار می‌کردند، حالا دیگر بر سر زبان‌ها افتاده و نه تنها رسانه‌ها، بلکه تمام ارکان مرتبط به این حوزه در کشور نیز بیش از پیش به آن معطوف شده است. پروژه‌ای که پویا آزادی، به عنوان رئیس آن، از تمام ظرفیت‌های علمی دانشمندان ایرانی که اکثر آنها نیز مقیم خارج از کشور هستند، استفاده کرده تا بتواند چشم‌انداز دقیقی از ایران سال ۲۰۴۰ در حوزه‌های مختلف که البته تمرکز آن در حوزه اقتصادی است، داشته

زهرار رضایی / ندا اظهري
روزنامه‌نگار

مرکز استراتژیک ریاست جمهوری؛ محتوای تایید نشده را منتشر کرد!

می‌شویم در عمل گزارش دانشگاه استنفورد از سوی دستگاه‌های اجرایی کشور تایید و حتی به مرحله اجرا نیز رسیده است. به عبارت دیگر گویی دانشگاه استنفورد از همان سه سال پیش روی پروژه‌ای کار کرده است که حالا قرار است برخی از دستگاه‌ها آن را به مرحله اجرا برسانند و مشخص نیست چشم‌اندازی که از سوی این دانشگاه برای ایران ۲۰۴۰ ترسیم شده، چقدر بی‌طرفانه و صرفاً براساس داده‌های علمی است؟ مسأله‌ای که طبیعتاً می‌طلبید حداقل قبل از ترجمه کلمه به کلمه و انتشار آن به عنوان سند راهبردی برخی از دستگاه‌ها مورد بررسی پژوهشگران داخلی قرار می‌گرفت. اما گویی این دستگاه‌ها ترجیح داده‌اند تا تنها زحمت ترجمه آن را به دوش کشیده و آن را به عنوان سند راهبردی تدوین کنند.

برخلاف این دو نهاد، مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری سال گذشته علناً اقدام به انتشار «یک برنامه سازگاری ملی برای کمیایی آب در ایران» کرد و در نسخه منتشر شده هم مستقیماً به پروژه «ایران ۲۰۴۰» دانشگاه استنفورد، اشاره کرده و حتی وقتی می‌خواهد اسم ناشر را بیاورد همان دانشگاه استنفورد را قید می‌کند. نکته قابل تامل درباره این گزارش آن است که عبارت «انتشار گزارش یک برنامه سازگاری ملی برای کمیایی آب در ایران» به معنای تایید محتوا و مضمون تمام مباحث آن از سوی مرکز نیست. در همان صفحه‌های اولیه به چشم می‌خورد، اما وقتی نگاهی به گزارش «برنامه ملی سازگاری با کم‌آبی در ایران» که از سوی سازمان برنامه و بودجه به عنوان یکی از نهادهای ذیل ریاست جمهوری، می‌اندازیم؛ متوجه

ترسیم چشم‌انداز ایران از سوی دستگاه‌های کشور با نسخه استنفورد!

زمانی ۹۶ و ۹۷ تنظیم شده است، یعنی راهبرد اقتصادی کشور از همان سال ۹۶ براساس گزارش دانشگاه استنفورد گذاشته شده بود و تنها یک سال بعد سازمان برنامه و بودجه هم برای رفع مشکل کم‌آبی دست به دامان گزارش استنفورد شده و برنامه ملی سازگاری با کم‌آبی در ایران «را منتشر کرده است؛ برنامه‌ای که پیش‌تر و در همان سال از سوی مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری و تحت عنوان «یک برنامه سازگاری ملی برای کمیایی آب در ایران» منتشر شده بود، البته با این تفاوت که حداقل در این گزارش اسمی از دانشگاه استنفورد آورده شده است، اما در سندی که به عنوان «برنامه ملی سازگاری با کم‌آبی در ایران» از سوی سازمان برنامه و بودجه منتشر و اتفاقاً کارگروه ملی هم برای آن ایجاد شده و تصویب نامه‌هایت و زیران نیز به دنبال داشته است، اسمی از این دانشگاه به چشم نمی‌آید.

روز گذشته گزارشی با عنوان «جزئیات عملیات ضدایرانی استنفورد» در این روزنامه منتشر شد که در آن نگاهی داشتیم به نسخه فارسی «ایران ۲۰۴۰» که متأسفانه از سوی دستگاه‌های صندوق بازنشستگی کشوری و همچنین سازمان برنامه و بودجه منتشر شده بود و هر کدام از این دودستگاه بخش‌هایی از گزارش اصلی «ایران ۲۰۴۰» دانشگاه استنفورد را ترجمه و آن را به عنوان سند راهبردی خود تا سال ۲۰۴۰ معرفی کرده بودند! «چشم‌انداز اقتصادی ایران در سال ۲۰۴۰» و «برنامه ملی سازگاری با کم‌آبی در ایران» همان دو برنامه‌ای هستند که متأسفانه ذیل اقتصاد مقاومتی نیز تعریف شده و نکته تعجب‌آور اینکه در هیچ کدام از آنها اسمی از دانشگاه استنفورد نیز به میان نیامده تا به مخاطب این‌طور القا شود که این سند توسط خود این دستگاه‌ها تدوین شده است؛ البته ناگفته نماند که این دو گزارش در بازه

وفاداری کامل صندوق بازنشستگی کشوری به گزارش استنفورد!

سند از جملات گرفته تا نمودارها عیناً همان مطالبی است که در گزارش استنفورد منتشر شده و در سایت این دانشگاه نیز قابل رویت است. موضوع قابل تامل درباره گزارش منتشرشده از سوی صندوق بازنشستگی کشور به عنوان «چشم‌انداز اقتصاد ایران در سال ۲۰۴۰» این است که نه تنها اسمی از منبع گزارش که همان دانشگاه استنفورد است، به میان نیامده؛ بلکه حتی اسم مترجم گزارش نیز در این گزارش قید نشده است. به عبارت دیگر در صفحه ۶ گزارشی که از سوی این صندوق منتشر

اگر سری به سایت هلدینگ بانک، بیمه و سهام صندوق بازنشستگی کشور بزنید به راحتی می‌توانید فایل پی‌دی‌اف «چشم‌انداز اقتصاد ایران در سال ۲۰۴۰» را دانلود کنید؛ فایلی ۷۴ صفحه‌ای که اقتصاد ایران را به سه بخش صنعت نفت، صنعت انرژی تجدیدپذیر و همچنین بخش کشاورزی تقسیم کرده و برای هر کدام از آنها نیز خلاصه مدیریتی، مقدمه و نتیجه‌گیری هم آورده است؛ اما به جز پیشگفتار اصلی که به قلم محمود طهماسبی کهبانی، مدیرعامل این هلدینگ نوشته شده، مابقی

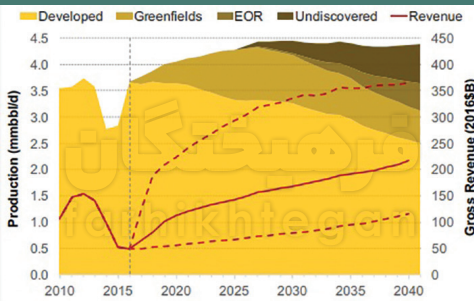

Figure ES-1. Iran's crude production in the recent past and its projections for the coming decades (left axis), and the gross revenue of total crude oil production in constant 2016 dollar (right axis). Dashed lines represent upper and lower bounds for Iran's future oil revenue. NGL production and its corresponding revenue were not included.

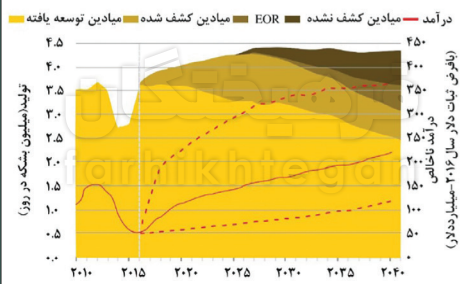

Figure 1. Iran's water withdrawal (surface water and groundwater) and its total capacity of dams in service [1,2]. Sources of groundwater withdrawal include wells, qanats, and springs.

Figure 3. Changes in harvested area by type of farm (left) and distribution of the farm size (right) [1].

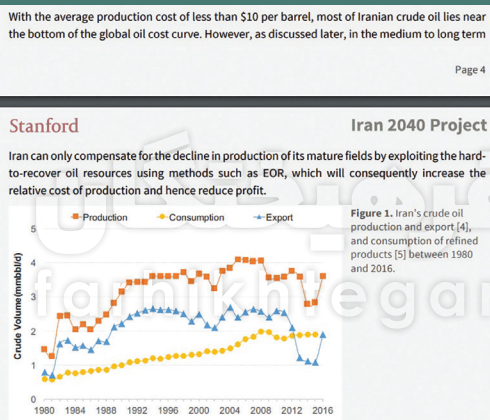

Figure 2. Trends in Iran's agricultural production by type of crop [1,4,5].

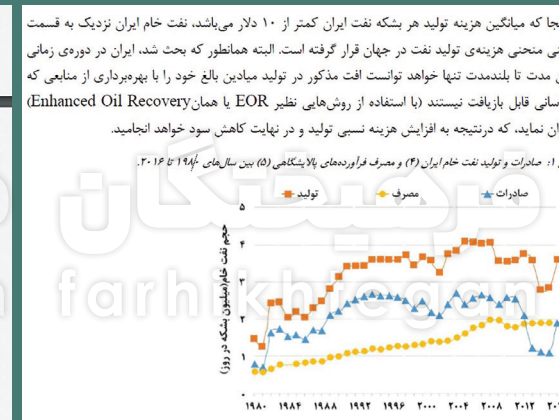

Figure 1. Iran's crude oil production and export [4], and consumption of refined products [5] between 1980 and 2016.

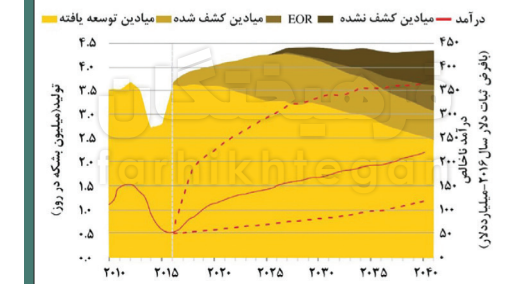

Figure 1. Iran's crude oil production and export [4], and consumption of refined products [5] between 1980 and 2016.

تقلید ناشیانه سازمان برنامه و بودجه از «ایران ۲۰۴۰»

و صرفاً ترجمه غیررسمی نظرات نگارنده‌های گزارش حاضر است، هم به چشم می‌خورد. این گزارش ۲۴ صفحه‌ای که با تفاوت یک‌ساله از گزارش صندوق بازنشستگی منتشر شده هم هیچ گونه نوآوری ندارد و عیناً نمودارها و جملات از نسخه‌های استنفورد برداشته است؛ مسأله‌ای که مشخص نیست چطور دستگاه‌های نظارتی اجازه انتشارش آن هم از سوی دستگاه‌هایی که در حوزه تصمیم‌گیری و اجرا فعالیت می‌کنند را داده و هیچ مقامی مانع از این کار نشده است. البته این سازمان روز گذشته در اطلاعیه‌ای اعلام کرده که این نسخه در تعداد بسیار محدود منتشر شده و نظر رسمی این سازمان نیست. این درحالی است که بررسی خبرنگار ما نشان می‌دهد نسخه فارسی منتشرشده با تغییراتی همراه بوده و حتی فایل این نسخه روی سایت سازمان درج شده است.

گزارش منتشر شده از سوی سازمان برنامه و بودجه با عنوان «برنامه ملی سازگاری با کم‌آبی در ایران» که در حقیقت همان گزارشی است که از سوی دانشگاه استنفورد در حوزه آب و امنیت غذایی، در دسترس عموم قرار گرفته نیز تفاوت چندانی با آنچه از سوی صندوق بازنشستگی منتشر شده، ندارد. در این گزارش علی‌رغم اینکه اسمی از دانشگاه استنفورد به میان نیامده و انتشارات همین سازمان نیز دست به چاپ آن زده، اما اسم پویا آزادی و محسن مسگران به عنوان نویسندگان این اثر به چشم می‌خورد؛ اسامی‌ای که با یک جست‌وجوی ساده در اینترنت می‌توان نام آنها را در گزارش «ایران ۲۰۴۰» دانشگاه استنفورد نیز پیدا کرد. البته در این گزارش علاوه بر اینکه اسم مترجم هم قید شده، یک بند جالب توجه هم دارد و آن اینکه در ابتدای گزارشی جمله با این عنوان «مقادیر گزارش حاضر منعکس‌کننده نظرات این امور نبوده

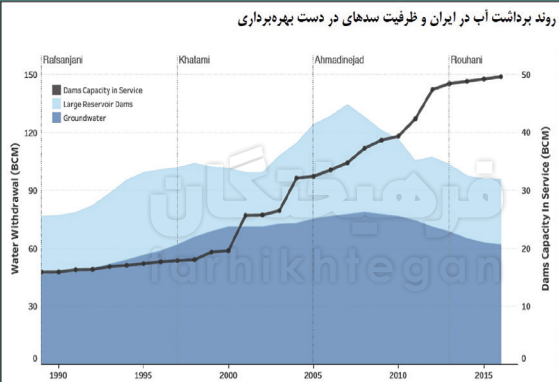

Figure 1. Iran's water withdrawal (surface water and groundwater) and its total capacity of dams in service [1,2]. Sources of groundwater withdrawal include wells, qanats, and springs.

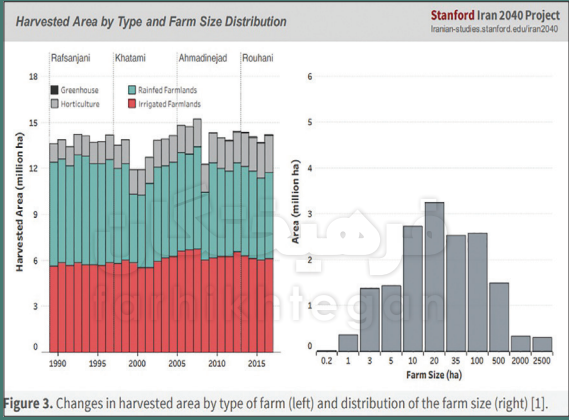

Figure 3. Changes in harvested area by type of farm (left) and distribution of the farm size (right) [1].

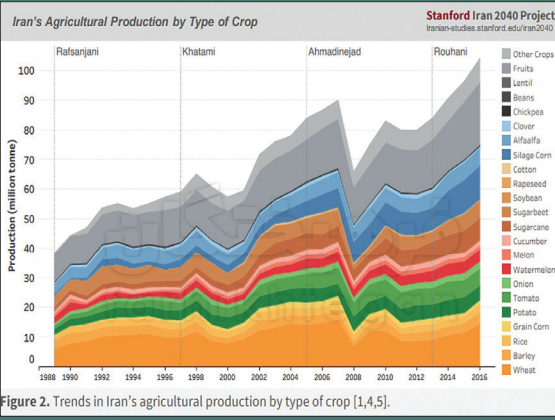

Figure 2. Trends in Iran's agricultural production by type of crop [1,4,5].

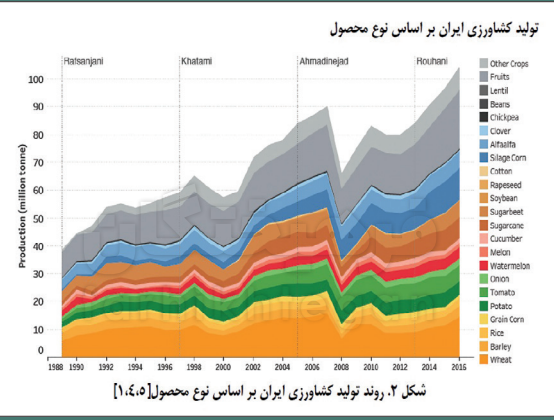

Figure 1. Iran's crude oil production and export [4], and consumption of refined products [5] between 1980 and 2016.

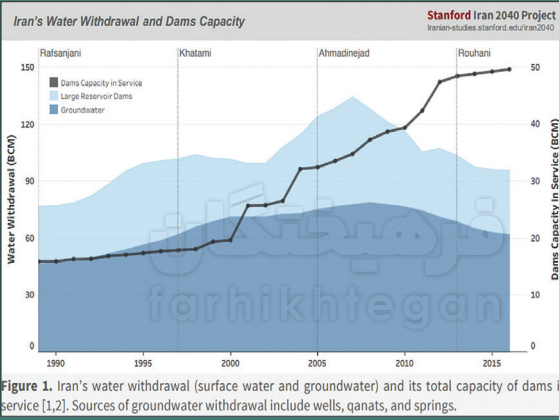

Figure 1. Iran's crude oil production and export [4], and consumption of refined products [5] between 1980 and 2016.

منطقه برداشت بر حسب نوع و توزیع اندازه مزرعه

تولیدات کشاورزی بر حسب نوع محصول

برداشت آب و ظرفیت سدها